

РЕШЕНИЕ

№ 40160

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **10016** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на И. З. М., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място] 1612, р-н К. село,[жк], [жилищен адрес]0, чрез адв. С. И.-САК, със служебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 2.2, тел. [ЕГН], против Решение от 20.08.2025г. по НАХД№ 16841/2024 г, по описа на НО, 20 състав на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление № 24-4332- 007427/10.04.2024 г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция” при СДВР. С НП на основание чл.53 ЗАНН и чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 лева /за нарушението на чл.20,ал.1 от ЗДвП/; и на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец /за нарушението на чл.123,ал.1,т.3,б. “в“ от ЗДвП/. В касационната жалба са наведени доводи, че с обжалваното решение не е приложен правилно материалния закон, поради което е налице основаниято за обжалване по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК.

С постановеното решение съдът, неправилно е приложил чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, като е приел че материалният закон урежда административно-наказателна отговорност на собственика на юридическото лице, а не на неговия законен представител. Неправилното приложение на материалния закон е довело и до постановяване на съдебен акт с който е наложено административно наказание за бездействие, което не представлява административно нарушение, съгласно чл. 6 от ЗАНН.

Иска се отмяна на решението, както и отмяна на издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв. И., който поддържа жалбата, като моли за отмяна изцяло на решението на СРС, поради неговата незаконосъобразност и необоснованост, и постановяване на акт, с който наказателното постановление бъде отменено. Претендира присъждане на разноски за две инстанции, за което представя доказателства.

Ответникът – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на СРС и на издаденото НП.

Административен съд София-град, XXIV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение Софийският районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 10.02.2024 г., около 15:00 часа, В. С. П. се намирал в [населено място], в[жк]при [жилищен адрес] където на [улица]бил паркиран лекият му автомобил „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Излизайки от дома си- пред бл.15 в[жк], видял движещ се по улицата черен джип „Ф. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , който при извършване на маневра закачил неговата кола - „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , но не спрял и продължил движението си. Отивайки до автомобила си В. С. П. видял, че при това ПТП, джипът бил изкривил предната броня на автомобила му, която в лявата част била спукана и ожулена и се обадил на телефон 112. На място пристигнали полицейски служители, на които той съобщил регистрационния номер на джипа. Те направили оглед и съставили протокол за ПТП, през което време въпросният джип не се върнал на местопроизшествието.

Във връзка с обстоятелството, че лек автомобил „Ф. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] бил собственост на „Фактор М Инвест“ ЕООД, чийто едноличен собственик на капитала бил И. З. М., последният бил призован в О „ПП“-СДВР, където на 11.03.2024 г. в писмена декларация написал „На 10.02.24г., автомобил с регистрационен номер СА 4836 ХН не е участвал в ПТП“, без да посочи от кого е бил управляван същият на визираната дата. С оглед събраните материали на 11.03.2024 г. на И. З. М., във връзка с това ПТП, бил съставен АУАН. Въз основа на АУАН било издадено против И. З. М. обжалваното НП, екземпляр от което той получил на 25.10.2024 г. и го обжалвал на 06.11.2024 г.

Горната фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на показанията на свидетеля В. С. П. и допълващи се писмените доказателства и доказателствени средства, съдържащи се в кориците на делото пред СРС, прочетени и приети по реда на чл.283 от НПК, преценени поотделно и в тяхната съвкупност. Съдът дадел вяра на горепосочените доказателства, като преценил относимостта им към предмета на доказване и взаимната кореспонденция помежду им.

От правна страна съдът е приел, че жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоопределения за това срок, от правно легитимирано лице, имащо интерес да обжалва НП, срещу акт /НП/, подлежащ на обжалване, при спазване на процедурата за това и същата отговаря на формалните изисквания на закона. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът, чрез допустимите от закона доказателства, установил, че е извършено административното нарушение, че е извършено от жалбоподателят и обстоятелствата, при които същото е извършено, както и дали описаната в АУАН и НП фактическа обстановка отговаря на действителната.

Съдът приел, че отбелязаната в НП /и АУАН/ фактическата обстановка отразява вярно действителната такава. Съдебният състав е категоричен в своята констатация, изведена въз основа на доказателствата по делото, които кредитирал и въз основа на Закона /ЗДвП/ се доказало, че жалбоподателят И. З. М. е извършил /от обективна и субективна страна -виновно/ така описаните текстово в НП /и АУАН/ нарушения, чиято цифрова правна квалификация е съответно по чл.20,ал.1 от ЗДвП и по чл.123,ал.1,т.3,б.“в“ от ЗДвП, за които е ангажирана административна отговорност спрямо него.

По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

Настоящият състав счита, че не са налице пороци при провеждане на доказателствената дейност от районния съд, а фактическите му констатации са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранието и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК.

По делото не са събрани доказателства, оборващи фактическата обстановка, описана в АУАН и НП. Водачът на МПС е наказан за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и за нарушение на чл.123,ал.1,т.3,б.“в“ от ЗДвП. Съгласно тези разпоредби водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, а ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания като не употребяват алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози до пристигането на контролните органи.

В случая е категорично установено, че водачът не е спазил правилата на цитираните норми, причинявайки ПТП с автомобила на свидетеля П..

За това нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на основание чл.185 от ЗДвП като му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева и на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец.

Категорично е установено също така, че М. е напуснала мястото на произшествието без да уведоми компетентните органи, въпреки че между неговия и автомобила на св.П. са настъпили несъгласия относно настъпилото ПТП, с което е нарушила чл. 123, ал. 1, т. 3, б.В от ЗДвП.

Представената в с.з. декларация на л. 13, съдът не кредитира, защото противоречи на приложеното по делото на СРС на л. 9 Удостоверение за актуално състояние, от което става ясно, че И. З. М. е едноличен собственик на капитала на дружеството жалбоподател.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд, С.-град, XXIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.08.2025г. по НАХД№ 16841/2024 г, по описа на НО,

20 състав на СРС.

Решението е окончателно.